

Cesk Freixas, T'esperem Companya

Quantes mirades han quedat rere les finestres,
quantes mirades rere el vidre blanc?
Que la vida se t'escola
de no poder ni veure els dies.

De quin color tens aquests ulls dins de la tempesta,
de quin color s la teva llibertat?
Desplega els punys i traa en l'aire
tot l'amor que no et deixen donar.

Que la por no es converteixi en indiferencia,
que l'odi et faci rebel de la realitat.
Si s cert que neixen flors de les ferides
jo sento cridar la terra cada dia.

"Terroristes de la vida,
furtadors de sentiments!"
ara i sempre els punys en l'aire,
t'esperem companya, et volem a casa.